

Sygn. akt VI GC 1510/17 upr/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2018 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

(...) Spółka z o.o. w C.

przeciwko:

E. D.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanej E. D. na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w C. kwotę 2 835,50 zł (dwa tysiące osiemset trzydzieści pięć złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 21 lutego 2017 roku do dnia zapłaty;
- 2) oddała powództwo co do kwoty 1 075,00 zł (jeden tysiąc siedemdziesiąt pięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi powyżej dnia 24 lipca 2017 roku;
- 3) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 445,56 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści pięć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem stosunkowego rozdzielenia kosztów.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1510/17

UZASADNIENIE

Powódka (...) sp. z o.o. w C. wystąpiła przeciwko E. D. z pozwem o zapłatę kosztów procesu oraz kwoty 6 377 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od następujących kwot:

- 5302 zł od dnia 21 lutego 2017 r. do dnia zapłaty;

- 1075 zł od dnia 22 czerwca 2017 do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dnia 31 marca 2016 r. strony zawarły umowę najmu zbiorników olejów roślinnych lub roślinnych kwasów tłuszczowych. Zgodnie z postanowieniami umowy powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) oraz fakturę VAT nr (...) obejmujące należności z tytułu czynszu oraz opłaty dodatkowe. Pozwana nigdy nie kwestionowała wystawionych

faktur ani co od zasady ani co do wysokości. Pomimo tego pozwana uregulowała jedynie część należności wynikającej z faktury nr (...) w kwocie 2000 zł. Powódka wezwała pozwaną do zapłaty jednak wezwanie pozostało bez odpowiedzi.

W dniu 25 sierpnia 2017 r. w sprawie o sygn. VI GNC 1757/17 Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana E. D. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w części obejmującej kwotę 3.910,50 zł, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że należność wynikająca z faktury nr (...) została uregulowana przez pozwaną w całości przed wytoczeniem powództwa, zatem roszczenie w części dotyczącej kwoty 1075 zł wynikającej z w/w faktury powinno zostać oddalone. W zakresie należności z faktury VAT nr (...) pozwana podniosła, że należność ta powinna zostać stosunkowo obniżona o połowę, ponieważ powódka pomimo łączącej strony umowy zabraniała pozwanej i jej pracownikom wjazdu na teren powódki przez okres 2 tygodni, uniemożliwiając tym samym korzystanie z wynajmowanych zbiorników. Ponadto pozwana zakwestionowała obciążanie jej kosztami ochrony obiektu w wysokości 369 zł albowiem pozwana zobowiązana była do zapłaty jedynie czynszu za najem zbiorników oraz opłaty za media.

Sąd ustalił co następuje:

Dnia 31 marca 2016 r. (...) sp. z o.o. w C. zawarła z E. D. umowę najmu. Przedmiotem umowy najmu był najem zbiorników kubatury magazynowej tj. zbiorników o poj. max 200.000 litrów znajdujących się w C. przy uli P. 8. Zgodnie z § 3 umowy najemca zobowiązał się do zapłaty wynajmującemu miesięcznego czynszu najmu w wysokość 4000 zł netto za najem zbiornika 200m³, 2200 zł netto za najem zbiornika 110 m³ oraz 1200 zł netto za najem zbiornika 60 m³.

Najemca zobowiązał się również do uiszczania należności za media do wysokości powstałych w okresie zobowiązania należności oraz do zapłaty kwoty 400 zł netto za pomieszczenie biurowe.

Zgodnie z § 4 ust. 6 pozwana była zobowiązana do należytego zabezpieczenia przedmiotu najmu oraz rzeczy ruchomych znajdujących się na terenie przedmiotu najmu oraz jego dozoru.

Dowód: umowa najmu (k. 13-15).

Powódka tytułem najmu zbiornika wystawiła na rzecz pozwanej dnia 6 lutego 2017 r. fakturę VAT nr (...). W wystawionej fakturze zostały wyszczególnione następujące kwoty:

- 4920 zł brutto tytułem najmu zbiornika;
- 13 zł brutto tytułem opłaty za media;
- 369 zł brutto tytułem ochrony obiektu.

Dowód: faktura VAT (k. 16), potwierdzenie nadania (k. 17).

Powódka tytułem najmu zbiornika wystawiła na rzecz pozwanej dnia 5 czerwca 2017 r. fakturę VAT nr (...). W wystawionej fakturze zostały wyszczególnione następujące kwoty:

- 2706 zł brutto tytułem najmu zbiornika;
- 300 zł brutto tytułem ochrony obiektu.

Dowód: faktura VAT (k. 18), potwierdzenie nadania (k. 19).

Wezwaniem do zapłaty z dnia 23 czerwca 2017 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty łącznie kwoty 16.957 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 20), potwierdzenie nadania (k. 19).

Pozwana dokonała na rzecz powódki płatności w następujących kwotach:

- 1000 zł tytułem należność za fakturę VAT nr (...) dnia 30 czerwca 2017 r.;
- 1000 zł tytułem należność za fakturę VAT nr (...) dnia 11 lipca 2017 r.;
- 1075 zł tytułem należność za fakturę VAT nr (...) dnia 30 czerwca 2017 r.;

Dowód: potwierdzenia przelewów (k. 40-42).

Pozwana w trakcie okresu najmu po początkowym kwestionowaniu naliczania opłaty za ochronę obiektu, w wyniku przeprowadzonych przez strony rozmów zaakceptowała naliczanie opłaty za ochronę obiektu jak również uiszczała ją w innych miesiącach. Pozwana nie zajmowała się we własnym zakresie dozorem najętych kontenerów.

Dowód: zeznanie świadka P. W. (k. 63), faktura VAT (k. 18), potwierdzenia przelewów (k. 40-42).

W trakcie trwania okresu najmu dochodziło do sytuacji kiedy powódka uniemożliwiała pozwanej dostęp do zbiorników.

Dowód: zeznanie świadka R. D. (1) (k. 71-72).

Pozwana mailowo zwracała się z prośbą o korektę faktury VAT wystawionej za miesiąc luty, poprzez zmniejszenie jej wysokości o połowę z uwagi na blokowanie wjazdu pojazdów pozwanej.

Dowód: maile (k. 43-45).

Przedstawiony powyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych wyżej dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały. Sąd uznał przedstawione dokumenty za wiarygodne i przyznał im wartość dowodową.

Sąd przyznał atrybut wiarygodności zeznaniom świadków P. W. i R. D. (1) bowiem były one rzeczowe i korespondujące z zebraną w sprawie dokumentacją.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się skuteczne częściowo w zakresie zaskarżonej sprzeciwem nakazu zapłaty.

Strona powodowa oparła powództwo na roszczeniu wynikającym z zawartej ze stroną pozwaną umowy najmu zbiorników kubatury magazynowej.

Pozwana nie przeczyła zawartej umowie, jednakże zakwestionowała roszczenie powódki w zakresie połowy czynszu za miesiąc luty 2017 r. oraz koszty opłaty za ochronę przedmiotu najmu.

Zgodnie z art. 659 § 1 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

Zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. To one, a nie Sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Strony mają obowiązek przejawiać aktywność w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów

pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.)(OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81). Innymi słowy na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa.

Pozwana podnosiła, że czynsz najmu za miesiąc luty powinien zostać stosunkowo obniżony o połowę, ponieważ powódka pomimo łączącej strony umowy zabroniła pozwanej i jej pracownikom wjazdu na teren powódki przez okres około 2 tygodni uniemożliwiając tym samym korzystanie z wynajmowanych zbiorników.

Zgodnie z art. 664 § 1 k.c. jeżeli rzecz najęta ma wady, które ograniczają jej przydatność do umówionego użytku, najemca może żądać odpowiedniego obniżenia czynszu za czas trwania wad.

Przesłuchany w niniejszej sprawie świadek R. D. (2) potwierdził że faktycznie odchodziło do utrudniania wjazdu pojazdom pozwanej na teren powódki jednak świadek nie wskazał przez jaki okres czasu i jak często do tego dochodziło. Poza mailami dotyczącymi prośby pozwanej o korektę faktury VAT za miesiąc luty z uwagi na blokowanie wjazdu pojazdów pozwanej, pozwana nie przedłożyła żadnych innych dowodów dla wykazania okoliczności blokowania wjazdu. Wobec powyższego w ocenie Sądu strona pozwana nie przedstawiła dowodów umożliwiających ewentualne ustalenie w jakim zakresie byłoby zasadne odpowiednie obniżenie ceny.

Ponadto należy wskazać, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2013 r. (sygn. akt II CSK 610/12, LEX nr 1375149) skutki prawne określone w art. 664 § 1 i 2 k.c. powstaną, w razie wystąpienia przesłanek w nich zawartych tylko wtedy, jeśli najemca złoży wynajmującemu odpowiednie oświadczenie, z którego wynika skorzystanie z uprawnień przyznanych tymi przepisami. W rozpatrywanej sprawie strona pozwana nie złożyła stosownego oświadczenia z którego wynikałoby skorzystanie z uprawnienia do obniżenia czynszu najmu poprzestając na wysyłaniu maili do pozwanej z prośbą o dokonanie korekty faktury VAT. Wobec powyższego również z tego względu brak było podstaw do obniżenia kwoty czynszu najmu w lutym 2017 r.

W niniejszej sprawie pozwana w toku procesu kwestionowała również naliczaną przez powódkę w fakturze VAT nr (...) opłatę z tytułu ochrony obiektu wskazując, że zawarta umowa najmu nie przewiduje takiej opłaty.

Analiza zawartej umowy najmu faktycznie wskazuje, że w treści tej umowy strony nie ustaliły opłaty z tytułu ochrony obiektu. Należy jednak wskazać, że zgodnie z § 4 ust. 6 to pozwana była zobowiązana do należytego zabezpieczenia przedmiotu najmu oraz rzeczy ruchomych znajdujących się na terenie przedmiotu najmu oraz jego dozoru. Zatem postanowienia zawartej umowy zobowiązywały pozwaną do ochrony przedmiotu najmu. Tymczasem zebrany materiał dowodowy potwierdza, że pozwana nie zajmowała się we własnym zakresie dozorem najętych zbiorników.

Ponadto zeznania świadka P. W. potwierdzają, że w trakcie trwania okresu najmu pozwana po początkowym kwestionowaniu naliczania opłaty za ochronę obiektu, po przeprowadzeniu rozmów z stroną powodową zaakceptowała wykonywanie dozoru przez powódkę oraz naliczanie opłaty z tytułu ochrony obiektu, jak również ją uiszczała. Należy wskazać, że w fakturze VAT nr (...) którą pozwana uznała za zasadną w całości, również naliczona został opłata za ochronę obiektu.

Zatem w ustalonym stanie faktycznym sprawy zasadnym jest przyjęcie, że strona pozwana w sposób dorozumiany zleciła pozwanej dozór wynajmowanych obiektów. Mając powyższe na względzie w ocenie Sądu należało uznać naliczoną opłatę tytułem ochrony obiektu za uzasadnioną.

Zgodnie z art. 451 § 1 k.c. dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić.

Pozwana w toku procesu przedłożyła potwierdzenia przelewów na łączną kwotę 3 075 zł. W przedłożonych potwierdzeniach wskazano, że zostały uiszczone tytułem należności wynikającej z faktury VAT nr (...).

Wobec powyższego pozwana udowodniła okoliczności uzasadniające jej wniosek o oddalenie powództwa w zakresie kwoty 1 075 zł dochodzonej przez pozwaną tytułem należności z faktury VAT nr (...) opiewającej łącznie na kwotę 3 075 zł, ponieważ w całości uregulowała ją jeszcze przed wytoczeniem powództwa.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając powyższe na względzie Sąd w punkcie 1 sentencji wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2 835,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 21 lutego 2017 r. do dnia zapłaty oraz w punkcie 2 sentencji wyroku oddalił powództwo co do kwoty 1 075 zł oraz co do odsetek dochodzonych od tej kwoty.

Zgodnie z art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Na koszty procesu powódki składały się kwota 250 zł z tytułu uiszczonej opłaty sądowej, kwota 17 zł z tytułu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 1800 zł tytułem kosztu zastępstwa procesowego strony pozwanej ustalone zgodnie z §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015., poz. 1804 ze zm.), co dało łączną kwotę 2067 zł. Na koszty procesu strony pozwanej składały się kwoty 17 zł z tytułu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, koszt zastępstwa procesowego strony pozwanej w kwocie 1800 zł, co dał łączną kwotę 1817 zł. W związku z powyższym łączny koszt procesu wyniósł 3884 zł. Powódka utrzymała się ze swoim żądaniem w 84 %, a zatem 16 % kosztów powinno obciążyć powódkę ($3884 \text{ zł} \times 16 \% = 621,44 \text{ zł}$). Powódka poniosła koszt w wysokości 2067 zł a zatem różnicę ($2067 \text{ zł} - 621,44 \text{ zł} = 1445,56 \text{ zł}$) powinna zwrócić jej pozwana o czym orzeczono w 3 punkcie sentencji wyroku.

SSR Jolanta Brzęk